

Du kommer Herre til os ind
i dagligdagens pligter
med et forløst og lutret sind,
som ingen af os svigter.

Vi undrer os og ser og tror,
hvor fuglen letter fra sit spor
med magt i dine hænder.

Vi går omkring og er så små,
og kræfterne er svage,
du giver hat og frakke på
i disse kolde dage.

Vi beder dig, om end du ved
om al vor selvretfærdighed,
om ly i dine hænder.

Du skænker os den gode fred,
du ene higer efter
i ophøjet urørlighed
med kærlighedens kræfter.

Vi er dit legeme og blod
og lever nu i livets flod
i væld fra dine hænder.

Lars Hougaard Clausen